

R.
[Ž 103 (102), 17a]

Ho - spo - di - no - va lá - ska od vě - ků pro ty, kdo se ho bo - jí.

Ž 103 (102)

1. Jako se smilovává otec nad sy - ny, * tak se smilovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bo - jí.

2. Neboť on ví, z čeho jsme stvo - ře - ni, * 7 má v paměti, že jsme jen prach. **R.**

3. 7 Dni člověka jsou jako trá - va, * 7 kve - te jak pol - ní květ.

4. Sotva jej vítr ovane, již ho ne - ní, * nezbude po něm ani sto - pa. **R.**

5. Hospodinova láska však od věků na vě - ky * pro všechny, kdo se ho bo - jí,

6. 7 a jeho spravedlnost jde z dětí na dě - ti * pro ty, kteří zachovávají jeho smlou - vu. **R.**